אל תקרי לשלש אלא לשלשים. כלומר עשייתה כשהוא שלש בשולה והימה דהדרא קושיא לדוכתיה דקאמר לעיל ולמאן לא עייל כלל וקאמר רחמנא תשמיטו ותיזיל עד חג הסוכות וי"ל דהאי תנא ליה דרשה דלעיל: **מתוך** שעשויין פרכין. מתוך שגורגן מעט מעט שלין גלקטין ביחד אלא היום גלקטין ומפרכין מעט ומעט ומאחר מעט ומגלא חדש ושן מעורבין יחד אם הלכו בהם אחר לקיטה כשאר ירק לכך אזיל בהו בתר השרשה שבשנה אחת משרשת כל השדה שהרי בבת אחת זורעים אותם ומעשר פירות האילן וקטניות וירק מדרבנן הם ויכולת ביד חכמים לקבוע זמן לכל אחד לפי דעתם כך פירש הקונטרס והימה תיכת מעשר דרבנן אלא שביעית דאורייתא הואי דיש בתר לקיטה כשאר ירק היכי אזלינן בתר השרשה להתיר בשביעית כשהשרישו בשבת ושמא בשביעית בזמן הזה ורבי היא דאמר גבי פרוזבול בפרק השולח (גיטין דף לו. ושם) מ"ל כדתניא בת"כ מנין לאורז ודוחן ופרגין ושומשמין שהשרישו לפני ר"ה שכונסין אותן בשביעית ת"ל ואספת את תבואתה בשביעית יכול אע"פ שלא השרישו ת"ל שש שנים תזרע ואספת ששה זורעים ושבעה אוספים: אלא לשלשים ולא לשלש אלא לשלשים ולא לשלש אלא לשלשים ולא לשלש